

set, at Børsjobberne netop har Sæde indenfor Bestyrelsen i en Række Selskaber, tror jeg ikke, der er nogen som helst Rimelighed for, at det kan hjælpe, at den ene Børsjobber indenfor Bestyrelsen faar Lov at vide, hvad den anden gør. De indgaar jo meget ofte et Konsortium til fælles Gavn. Aktierne skal have Navns Paategning. Hvorledes vil den højtærede Handelsminister kunne gennemføre det? Vi har hørt, at Udenrigsminister Cold i Løbet af et halvt Aar paa Spekulationer i sit eget Selskabs Aktier har tjent 180 000 Kr. Der skal dog være omsat en god Post, inden man naar til 180 000 Kr. Vi har endvidere set, at der for Landmandsbankens særlige Kunder i Løbet af et Par Dage er købt og solgt for et Par Millioner Kroner af Det Forenede Dampskibsselskabs Aktier, og indenfor disse Landmandsbankens særlige Kunder befinder sig maaske adskillige, der har Tilknytning til Ledelsen af Det Forenede Dampskibsselskab. Hvor skulde det dog være muligt at paatægne med Navn Aktier til Millionbeløb, som undertiden kun een eller to Dage er i vedkommendes Besiddelse? Vi har hørt, at der i det Balinske Aktieselskabs Aktier er drevet Spekulationer fra Ledelsens Side, der er løbet op til 23 Mill. Kr., medens Aktiekapitalen i denne Koncern kun er 14 Mill. Kr. Ledelsen har altsaa omsat den hele Aktiekapital et Par Gange. Men hvorledes skulde det dog være muligt at forsyne Aktier med en saadan Omsætning med Navne? Jeg tror, at efter at den højtærede Handelsminister har læst Bankkommissionens Beretning, vil han indrømme, at det er en ganske umulig Lovbestemmelse, og at det saamænd ikke hjælper en eneste Smule, at han i Bemærkningerne tilføjer, at Regelen er ufravigelig. Men jeg kan i og for sig godt slutte mig til det, at Bestyrelsen og Direktørerne lægger Aktier i Depot, gør det som en Kaution for deres Forretningsførelse. En saadan Deponering forlanges i flere andre Lande, forlanges baade i Belgien og i Svejts, og det forlanges ogsaa i Tyskland i visse Aktieselskabers Statutter. Jeg vilde finde, det var en overordentlig heldbringende Foranstaltning, om man tvang dem, der leder Aktieselskaberne, til ogsaa paa deres egen Pengepung at mærke Følgerne af et Misregimente ved Spekulation. Det kunde sikkert føre til overordentlig heldbringende Resultater. Dog vilde jeg synes, det var mindre heldigt, om man lod dem deponere hos Bestyrelsen selv; jeg vilde finde det rimeligere, at man, naar Aktieselskabet blev anmeldt til Aktieselskabs-

registeret, hos Overregistratoren deponerede et Beløb som Sikkerhed for sin Forretningsførelse.

Jeg glemte, da jeg omtalte Revisionsbestemmelserne, at sige, at i andre smaa Lande er der truffet særlige Foranstaltninger vedrørende den personlige Uafhængighed for Revisionens Medlemmer. I et lille Samfund som vort, hvor den ene kender den anden, er det meget vanskeligt at skaffe Mennesker, som har den tilstrækkelige Rygrad, navnlig naar de er i Familie med hinanden eller paa anden Maade er knyttet til hinanden. I det foreliggende Lovforslag hedder det om Revisoren, at han ikke maa sidde i Selskabets Bestyrelse eller i anden Egenkab staa i Selskabets Tjeneste. Det er selvfølgelig en meget god Bestemmelse, men det forekommer mig, at en Bestemmelse, der vilde være meget mere betryggende, var den, at han ikke maatte være i Selskabets Bestyrelses Tjeneste udenfor Selskabet, ikke være afhængig af Bestyrelsesmedlemmerne eller af Direktørerne udenfor Selskabet. I det oprindelige Lovforslag, der var udarbejdet af Grosserer Erichsen, var der ogsaa en Bestemmelse, der sikrede mod, at Familiemedlemmer kom ind som Revisorer; der var en utrykkelig Bestemmelse om, at de, der var besvoglede eller var i Slægt i ret op- og nedstigende Linie med Bestyrelsesmedlemmer, ikke maatte blive Revisorer. Det er en Bestemmelse, som jeg har set gaa igen netop i smaa Landes Aktielovgivning, og man forstaar meget godt, at disse Bestemmelser netop kommer ind i smaa Lande, hvor — det er ogsaa i høj Grad Tilfældet indenfor vort Bourgeois sammenspiste Kredse — den ene kender den anden; netop i smaa Lande er det nødvendigt at sikre den personlige Uafhængighed hos Revisorerne.

Jeg har nu gennemgaaet Lovforslaget. Jeg har paavist, at det paa de Punkter, hvor vi maa stille særlige Krav: overfor det, at Værdierne er til Stede, og overfor det, at Lederne ikke har Lov til at spekulere i egne Aktier, ikke er tilfredsstillende. Men jeg har ogsaa paavist, at der dog er et vist Grundlag, som muligvis kan benyttes til udadtil at sige: Der kan I se, hvad Karle vi er, men som jeg i alle Tilfælde skal gøre mig al mulig Umage for indenfor Udvalget at faa udviklet, saa det kan føre til en virkelig betryggende Lov om Aktieselskaber.

Tvede: At lovgive om Bank-, Aktie- og Forsikringsvirksomhed er at lovgive om Værn for Kapital og Kreditorer, og det nødvendiggøres ved, at man ikke kan und-